

ת"פ 28759/05 - מדינת ישראל נגד ערן מלכה, רונאל פישר, רות דוד, יair ביטון, שי (ישעיהו) ברס, יוסף נחמיאס, אביב נחמיאס

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט משה סובל

ת"פ 28759-05-15

מדינת ישראל	הנאשמים
נגד	
1. ערן מלכה (הופרד)	
2. רונאל פישר (עצור בפיקוח)	
3. רות דוד	
4. יair ביטון	
5. שי (ישעיהו) ברס	
6. יוסף נחמיאס	
7. אביב נחמיאס	

החלטה

ההחלטה זו מתייחסת ל"בקשה להבהרות בנוגע להחלטה מעת השופט סובל מיום 17 לינואר, 2017 (לא מספר) בגין קיומה והפקתה של רשות 'החלטות בתיק' בנט-המשפט", שהגיע ד"ר יוסף צרניך ביום 19.1.17.

ההחלטה מיום 17.1.17 ניתנה בהתייחס לבקשת להבהרה שהבקש בימים 11.1.17 ו-12.1.17. כאמור בכותרת הבקשה מיום 11.1.17, היא הוגשה מכוח תקנה 4(ג) לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיוון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן - תקנות העיוון), ונערכה בהתאם לטופס 2 בתוספת לתקנות. תקנה 4(ג) וטופס 2 מסדרים הגשת "בקשת עיוון בית משפט" (ראו גם הגדרת "בקשת עיוון" בתקנה 4(א)): "כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיוון בית משפט". מכיוון שהעיוון נשוא בקשה המוגשת על פי תקנה 4(ג) וטופס 2 הוא עיוון "בתיק בית משפט", הרי שיעון זה - להבדיל מעיוון הנעשה מכוח הוראות אחרות בתקנות העיוון - מוגבל לעיוון ב"תיק בית משפט" כהגדרתו בתקנה 1 לתקנות העיוון: "תיק בית משפט, לרבות כל המסמכים והמוצגים שבו, הנמצא בבית המשפט שבו מתבצע העיוון או בארכיבנו" (ההדגשה הוספה).

לאור זאת, החלטתי מיום 17.1.17 עסקה בעיוון שהותר לבקשת בתיק הנמצא בבית המשפט. ההחלטה לא עסקה בזכות העיוון של הציבור "בהחלטהות שאין אסורת פרסום על פי דין" המוסדרת בתקנה 2(ב) לתקנות העיוון, שכן סמכותו של השופט שהתיק נדון בפניו מוגבלת לבקשת עיוון המוגשת על פי תקנה 4, כלומר: בקשה עיוון של אדם קונקרטי ב"כל המסמכים והמוצגים" המצויים בבית המשפט, שהוא עיוון רחב יותר מעיוון "בהחלטהות שאין אסורת פרסום על פי דין", המותר בלבד לציבור ואינו טעוں הגשת עיוון על פי תקנה 4.

ההחלטה מיום 17.1.17 גם לא עסקה בהחלטות הנינטות לצפיה באתר האינטרנט של הרשות השופטת, לרבות בחיפוש עמוד 1

המתאפשר באתר זה במערכת נט-המשפט. אתר האינטרנט של הרשות השופטת אינו "**נמצא בבית המשפט שבו מתבקש עיון או בארכיבו**" (תקנה 1 לתקנות העיון), ולפיכך אינו מהו חלק מ"**תיק בית משפט**" אשר רק לגבי ניתן להגיש בקשה עיון על פי תקנה 4 לשופט שהתיקណ נדון לפני.

כל שփצו של המבקש בעיון בתיק בית המשפט באמצעות האתר האינטרנט, הרי שעלוי להפנות את הבקשה למנהל בית המשפט, אשר בידי הופקדה הסמכות בעניין זה, כאמור בתקנה 6(ג) לתקנות העיון: "**מנהל בתיק בית המשפט רשאי להתייר עיון בתייק בית משפט בהתאם לתקנות אלה באמצעות רשות האינטרנט או בכל דרך ממוחשבת אחרת.**" זהה גם מסגרת הסמכות להעלאת השגוטו של המבקש באשר להיקף ההחלטה בתיק הנגישות לציבור בנט-המשפט.

כל שփצו של המבקש בקבלת **רישימת החלטות** בתיק שאין אסורות בפרסום (ובכלל זה **מספר ההחלטה האסורה** בפרסום) במסגרת תקנה 4 לתקנות העיון - הווי אומר: בקבלת הרשימה (או הרישומות) לא מכוח זכות העיון של הציבור על פי תקנה 2(ב) אלא מכוח החלטות מיימים 30.6.15 ו-17.1.17 שניתנו בבקשת העיון שהגיע על פי תקנה 4 - הרי שמדובר בעניין החורג מגדרי סמכותיו על פי תקנה 4. תקנה 4 מסמיקה את השופט שהתיקណ נדון לפני להתייר למי שאינו בעל דין "**לייעון בתייק בית משפט**". בהחלטות המוקנית לי בתקנה 4 מכוח היומי השופט שהתיקן נדון לפני. כפי שציינתי בהחלטתי מיום 17.1.17, שאלת הסמכות המקנית לי בתקנה 4 המכוח היומי השופט שהתיקן נדון לפני. מכאן, שהאמור בהחלטתי קיומה והיתכנות הפקתה של רשימה המבינה בין ההחלטה בתיק המותרות בפרסום לבין ההחלטה האסורה בפרסום, היא עניין מינהלי ולא עניין שיפוטי, ולפיכך אינה עניין לסמכותו של השופט שהתיקן נדון לפני. מכאן, שהאמור בהחלטתי מיום 17.1.17 כי "**הבקשה... מניחה כי... אזהה רשימה ניתנת להפקה**", לא שלל את אפשרות הפקה של רשימת ההחלטה בתיק, אלא בא לומר כי אין ברשותי מידע בנוגע ליכולתה של רשימת בית המשפט להפיק רשימה המבינה בין ההחלטה בתיק המותרות בפרסום לבין ההחלטה האסורה בפרסום. זאת, להבדיל מצפיה והדפסה של ההחלטה עצמן.

בשול' הדברים יזכיר כי נכון להיום, החלטתי מיום 17.1.17 מופיעה באתר האינטרנט של הרשות השופטת, במסגרת ההחלטה הנגישות לציבור במערכת נט-המשפט.

המציאות תשלח את ההחלטה למבקר (ד"ר צרניך) ולב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד בטבת תשע"ז, 22 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.